

Egy éve élnek elszigetelve a Mars500 "asztronautái"

Forrás: ESA | 2011. június 03. péntek 14:20 |

Ma egy éve szállt be a legénység a Moszkva közelében lévő Mars500 intézmény elszigetelt moduljaiba, hogy részt vegyen az eddigi legrealisztikusabb űrrepülési szimulációban.

Az európai legénységi tagok legutóbbi leveleikben felidéztek az izgalmas pillanatokat, a monoton életvitelt, a csapatszellemiséget, és a kitartást, hogy tovább folytassák. Diego Urbina, az egyik európai asztronauta szerint úgy lehet elképzelni helyzetüket, ha visszaemlékszünk, mit csináltunk egy éve, és azóta egy ablaktalan fémdobozban élünk.

A 12 hónap alatt valójában sehová sem mentek, ám elméletben a Marson jártak, és onnan térnek haza. A hatfős legénység – három orosz, két európai és egy kínai „asztronauta” – 2010. június 3-án vonult be az elszigetelt modulokba, és kezdte meg virtuális utazását a Vörös Bolygóra.

(Fotó: ESA/IBMP)

Az intézmény, amennyire csak lehetséges hűen imitálja a bolygóközi repülés minden aspektusát anélkül, hogy ténylegesen az űrben haladának. Az „űrhajó” négy lezárt, egymással összekapcsolt hengerből áll, melyek teljes térfogata 550 köbméter. Az „űrhajósok” saját kabinokkal rendelkeznek, úgy élnek, dolgoznak, mint a Nemzetközi Űrállomás asztronautái.

Romain Charles, a másik európai „űrhajós” szerint a rutin sötét oldala, hogy „az elmúlt évben minden nap ugyanazon időben keltem, ugyanazok az egészségügyi vizsgálatok vártak ugyanazon készülékekkel. Nem volt hétvége, vagy szünnep egy éven át.”

Az első, izgalmas hónapok után, az élet rutinszerűvé vált, és a legénység a január végi marsi érkezést várta. „Dokkoltak” egy „landolási egységhez” – valójában egy másik modulhoz, mely a fő lakórészhez van csatlakoztatva -, amely ellátmánnyal teli várt rájuk a marsi pályán. Miután eltávolították a terhet, Diego Urbina Vang Jüével és Alekszandr Szmolevszkijjal beszállt az egységbe, aztán „landolt” a Marson.

Három kirándulást hajtottak végre Orlan szkafanderekben egy hatalmas teremben, melyet úgy fejlesztettek ki, hogy a marsi felszínt ábrázolja. A „marsi séták” során mintákat gyűjtöttek, kő sérleteket állítottak fel, és egy marsjárót is vezettek. A Vörös Bolygó meghódítása után, a trió „visszarepült” az interplanetáris űrhajóra, és a legénység ismét összeállt, hogy március 2-án megkezdje hosszú útját hazafelé. November ötödikén „érkeznek” meg, amikor az elszigetelt kő sérlet fedélzeti nyílása kinyílik. A misszió ezt követően is eltart még néhány hétig az egészségügyi ellenőrzésekkel és beszámolókkal.

(Fotó: ESA)

A jövőbeli felderítő repülések legnagyobb problémája nem szükségszerűen a technológia, hanem az emberek, illetve a legénységi tagok közötti interakciók. A Mars500 kő sérlet legfőképpen erre összpontosított. Urbina leírta, a legénység több tucat kő sérletet végez folyamatosan. „Az adatok segíthetik Európa néhány legjobb kutatóját kiértékelni, a jövő űrutazói min lehetnek keresztül.” Romain kihangsúlyozta, még mindig öt hónap áll előttük, számtalan lehetőséggel. „Nagyszerű a legénység, és annak ellenére, hogy háttérünk teljesen eltérő, soha nem voltak közöttünk konfliktusok. Ezért is vagyok tele optimizmussal az utolsó napokat illetően. November ötödikén találkozunk, amikor 520 napos küldetésünk után landolunk a Földön!”